Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►**B**

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

af 13. juni 2002

om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne

(2002/584/RIA)

(EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets Rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009	L 81	24	27.3.2009
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2843 af 13. december 2023	L 2843	1	27.12.2023

Berigtiget ved:

►**C1**	Berigtigelse, EUT L 326 af 8.10.2020, s. 15 (2002/584/RIA)

▼B

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

af 13. juni 2002

om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne

(2002/584/RIA)

KAPITEL 1

ALMINDELIGE PRINCIPPER

Artikel 1

Definition af og pligten til at fuldbyrde en europæisk arrestordre

1. Den europæiske arrestordre er en retsafgørelse truffet af en medlemsstat med det formål, at en anden medlemsstat anholder og overgiver en eftersøgt person med henblik på strafforfølgning eller fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning.

2. Medlemsstaterne fuldbyrder enhver europæisk arrestordre på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne rammeafgørelse.

3. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 2

Anvendelsesområde for den europæiske arrestordre

1. En europæisk arrestordre kan udstedes for forhold, der efter den udstedende medlemsstats lovgivning kan straffes med frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tolv måneder eller, når der er idømt en straf eller pålagt en anden frihedsberøvende foranstaltning, for straffe af en varighed på mindst fire måneder.

2. Følgende lovovertrædelser som defineret i den udstedende medlemsstats lovgivning medfører fuldbyrdelse på grundlag af en europæisk arrestordre på de betingelser, der er fastsat i denne rammeafgørelse, og uden kontrol af dobbelt strafbarhed, hvis de i den udstedende medlemsstat kan straffes med frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år:

— deltagelse i en kriminel organisation

— terrorisme

— menneskehandel

— seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi

— ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

— ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer

— bestikkelse

▼B

— svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

— hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold

— falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen

— internetkriminalitet

— miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter

— menneskesmugling

— forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse

— ulovlig handel med menneskevæv og -organer

— bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning

— racisme og fremmedhad

— organiseret eller væbnet tyveri

— ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande

— bedrageri

— afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning

— efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter

— forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter

— forfalskning af betalingsmidler

— ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer

— ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer

— handel med stjålne motorkøretøjer

— voldtægt

— forsætlig brandstiftelse

— strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed

— skibs- eller flykapring

— sabotage.

3. Rådet kan til enhver tid med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet på betingelserne i artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union beslutte at tilføje andre kategorier af overtrædelser til listen i stk. 2 i nærværende artikel. Rådet overvejer i lyset af den rapport, som Kommissionen forelægger det i medfør af artikel 34, stk. 3, om listen skal udvides eller ændres.

4. For andre end de i stk. 2 nævnte lovovertrædelser kan overgivelse være betinget af, at de forhold, der ligger til grund for udstedelsen af en europæisk arrestordre, udgør en lovovertrædelse efter den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse af det.

▼B

Artikel 3

Obligatoriske grunde til at afslå fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre

Den judicielle myndighed i den fuldbyrdende medlemsstat (i det følgende benævnt »den fuldbyrdende judicielle myndighed«) afslår at fuldbyrde en europæisk arrestordre i følgende tilfælde:

1) hvis den lovovertrædelse, der ligger til grund for den europæiske arrestordre, er omfattet af amnesti i den fuldbyrdende medlemsstat, og denne medlemsstat har kompetence til at retsforfølge lovovertrædelsen i medfør af sin egen strafferet

2) hvis det af de oplysninger, den fuldbyrdende judicielle myndighed er i besiddelse af, fremgår, at den eftersøgte person er blevet endeligt dømt for de samme handlinger af en anden medlemsstat, på betingelse af at sanktionen i tilfælde af domfældelse er fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter domslandets lovgivning

3) hvis den person, der er omfattet af en europæisk arrestordre, efter den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning på grund af sin alder ikke kan gøres strafferetligt ansvarlig for de handlinger, der ligger til grund for den europæiske arrestordre.

Artikel 4

Fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre

Den fuldbyrdende judicielle myndighed kan afslå at fuldbyrde en europæisk arrestordre:

1) hvis det forhold, der ligger til grund for en europæisk arrestordre, i et af de tilfælde, der er nævnt i artikel 2, stk. 4, ikke udgør en lovovertrædelse efter den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning; for så vidt angår skatter, afgifter, told og valutahandel kan fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre dog ikke afslås med den begrundelse, at den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme type regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som den udstedende medlemsstats lovgivning

2) hvis den person, der er omfattet af en europæisk arrestordre, allerede retsforfølges i den fuldbyrdende medlemsstat for det samme forhold som det, der ligger til grund for den europæiske arrestordre

3) hvis de judicielle myndigheder i den fuldbyrdende medlemsstat har besluttet enten ikke at indlede retsforfølgning for den lovovertrædelse, der ligger til grund for en europæisk arrestordre, eller at bringe retsforfølgningen til ophør, eller når den eftersøgte i en medlemsstat har været genstand for en endelig afgørelse for de samme forhold, som er til hinder for yderligere retsforfølgning

4) hvis der er indtrådt forældelse med hensyn til strafferetlig forfølgning eller fuldbyrdelse af straf i henhold til lovgivningen i den fuldbyrdende medlemsstat, og denne medlemsstat har jurisdiktionskompetence i medfør af sin egen strafferet

▼B

5) hvis det af de oplysninger, den fuldbyrdende judicielle myndighed er i besiddelse af, fremgår, at den eftersøgte person er blevet endeligt dømt for de samme forhold af et tredjeland, på betingelse af at sanktionen i tilfælde af domfældelse er fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter domslandets lovgivning

6) hvis den europæiske arrestordre er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, og den eftersøgte opholder sig i, er statsborger i eller bosat i den fuldbyrdende medlemsstat, og denne medlemsstat forpligter sig til selv at fuldbyrde straffen eller den anden frihedsberøvende foranstaltning i henhold til sin nationale lovgivning

7) når den europæiske arrestordre omfatter lovovertrædelser, som:

a) efter den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning betragtes som begået helt eller delvis på denne medlemsstats territorium eller på et sted, der ligestilles hermed, eller

▼C1

b) er begået uden for den udstedende medlemsstats territorium, og den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning ikke hjemler adgang til retsforfølgning for tilsvarende lovovertrædelser, når de er begået uden for den fuldbyrdende medlemsstats område.

▼M1

Artikel 4a

Afgørelser afsagt under og efter en retssag, hvor den pågældende ikke selv var til stede

1. Den fuldbyrdende judicielle myndighed kan også nægte at fuldbyrde den europæiske arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, hvis den pågældende ikke selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen, medmindre det fremgår af den europæiske arrestordre, at den pågældende i overensstemmelse med yderligere procedueremæssige krav i den udstedende medlemsstats nationale ret

a) i rette tid

i) enten er blevet indkaldt personligt og derved underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, eller på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den pågældende retssag på en sådan måde, at det entydigt fremgår, at han/hun var klar over den berammede retssag

og

ii) er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen

eller

b) var klar over den berammede retssag og havde givet et mandat til en juridisk rådgiver, der var udnævnt enten af den pågældende person eller af staten til at forsvare ham/hende under retssagen, og var faktisk repræsenteret af denne rådgiver under retssagen

eller

▼**M1**

c) efter at have fået afgørelsen forkyndt og udtrykkeligt være blevet underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter inkl. nye beviser bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret:

i) udtrykkeligt har erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen

eller

ii) ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende frist

eller

d) ikke har fået afgørelsen forkyndt personligt, men

i) vil få den forkyndt personligt straks efter overgivelsen og vil udtrykkeligt blive underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter, herunder nye beviser, bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret

og

ii) vil blive underrettet om den frist, inden for hvilken han/hun skal anmode om en sådan fornyet prøvelse eller anke som nævnt i den pågældende europæiske arrestordre.

2. Hvis den europæiske arrestordre udstedes med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning på de i stk. 1, litra d), omhandlede vilkår, og den pågældende ikke tidligere har modtaget officiel underretning om, at der er iværksat retsforfølgning mod ham/hende, kan den pågældende, når han/hun underrettes om indholdet af den europæiske arrestordre, anmode om at modtage en genpart af dommen, inden overgivelsen finder sted. Straks efter at den udstedende myndighed har fået underretning om anmodningen, fremsender den genparten af dommen til den, der søges overgivet, via den fuldbyrdende myndighed. Anmodningen fra den pågældende må hverken forsinke overgivelsesproceduren eller forsinke afgørelsen om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre. Fremsendelsen af dommen til den pågældende er kun til orientering; den anses ikke for en formel forkyndelse af dommen og igangsætter ikke nogen frister, der finder anvendelse i forbindelse med fornyet prøvelse eller anke.

3. Hvis personen overgives på de i stk. 1, litra d), omhandlede vilkår, og den pågældende har anmodet om fornyet prøvelse eller anke, tages frihedsberøvelsen af den pågældende person, der afventer en sådan fornyet prøvelse eller anke, regelmæssigt eller på begæring af den pågældende person op til prøvelse efter den udstedende medlemsstats lovgivning, indtil den fornyede prøvelse eller anken er færdigbehandlet. En sådan prøvelse omfatter navnlig muligheden af at suspendere eller afbryde frihedsberøvelsen. Den fornyede prøvelse eller anken begynder i rette tid efter overgivelsen.

▼B

Artikel 5

Garantier, som den udstedende medlemsstat skal give i særlige tilfælde

Den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning kan indeholde bestemmelser om, at dens fuldbyrdende judicielle myndighed kun må fuldbyrde en europæisk arrestordre på følgende betingelser:

▼M1

_____

▼B

2) hvis den lovovertrædelse, der ligger til grund for udstedelsen af den europæiske arrestordre, kan straffes med livsvarig fængselsstraf eller med en anden livsvarig frihedsberøvende foranstaltning, kan fuldbyrdelsen af denne arrestordre gøres betinget af, at den udstedende medlemsstat i sin lovgivning har bestemmelser om, at den idømte straf — enten på anmodning eller senest efter 20 år — kan tages op til fornyet prøvelse, eller om anvendelse af lempeligere foranstaltninger, som den pågældende er berettiget til i henhold til den udstedende medlemsstats lovgivning og praksis, med det formål ikke at fuldbyrde en sådan straf eller anden frihedsberøvende foranstaltning

3) hvis en europæisk arrestordre er udstedt med henblik på retsforfølgning, og den person, der er omfattet af arrestordren, er statsborger i eller bosat i den fuldbyrdende medlemsstat, kan overgivelsen gøres betinget af, at den pågældende, efter at være blevet hørt, overføres til den fuldbyrdende medlemsstat for der at afsone den straf eller den anden frihedsberøvende foranstaltning, han er blevet idømt i den udstedende medlemsstat.

Artikel 6

Fastlæggelse af kompetente judicielle myndigheder

1. Den udstedende judicielle myndighed er den judicielle myndighed i den udstedende medlemsstat, der i henhold til denne medlemsstats lovgivning er kompetent til at udstede en europæisk arrestordre.

2. Den fuldbyrdende judicielle myndighed er den judicielle myndighed i den fuldbyrdende medlemsstat, der i henhold til denne medlemsstats lovgivning er kompetent til at fuldbyrde en europæisk arrestordre.

3. Hver medlemsstat underretter Generalsekretariatet for Rådet om, hvilken judiciel myndighed der er kompetent efter dens nationale lovgivning.

Artikel 7

Anvendelse af den centrale myndighed

1. Hver medlemsstat kan udpege en central myndighed eller, hvis det er foreskrevet i dens retssystem, flere centrale myndigheder til at bistå de kompetente judicielle myndigheder.

2. En medlemsstat kan, hvis det bliver nødvendigt på grund af dens retssystem, overdrage den administrative fremsendelse og modtagelse af europæiske arrestordrer samt al anden officiel korrespondance i den forbindelse til sin eller sine centrale myndigheder.

▼B

Medlemsstater, der ønsker at gøre brug af mulighederne i denne artikel, meddeler Generalsekretariatet for Rådet oplysninger om den eller de pågældende centrale myndigheder. Disse angivelser forpligter alle myndigheder i den udstedende medlemsstat.

Artikel 8

Den europæiske arrestordres indhold og form

1. Den europæiske arrestordre skal indeholde følgende oplysninger i overensstemmelse med formularen i bilaget:

a) den eftersøgtes identitet og nationalitet

b) navn, adresse, telefon- og faxnummer samt e-postadresse på den judicielle myndighed i udstedelseslandet

c) angivelse af, om der foreligger en eksigibel dom, en arrestordre eller en anden eksigibel afgørelse med samme retskraft, som er omfattet af artikel 1 og 2

d) lovovertrædelsens karakter og retlige beskrivelse, navnlig i relation til artikel 2

e) en beskrivelse af, under hvilke omstændigheder lovovertrædelsen er begået, herunder tidspunkt, sted og omfang af den eftersøgtes deltagelse heri

f) den idømte straf, hvis der er tale om en endelig dom, eller den strafferamme, der er fastsat for den pågældende lovovertrædelse i loven i den udstedende medlemsstat

g) så vidt muligt andre følger af lovovertrædelsen.

2. Den europæiske arrestordre skal ledsages af en oversættelse til det eller de officielle sprog i den fuldbyrdende medlemsstat. En medlemsstat kan i forbindelse med vedtagelsen af denne rammeafgørelse eller senere, ved indgivelse af en erklæring til Generalsekretariatet for Rådet, meddele, at den accepterer en oversættelse til et eller flere andre af De Europæiske Fællesskabers institutioners officielle sprog.

▼M2

Artikel 8a

Kommunikationsmidler

1. Uden at det berører artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 2 og 3, foretages officiel kommunikation i henhold til denne rammeafgørelse mellem den udstedende judicielle myndighed og den fuldbyrdende judicielle myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 ([1]).

Hvis en medlemsstat har udpeget en eller flere centrale myndigheder, finder første afsnit også anvendelse på officiel kommunikation med den eller de centrale myndigheder i en anden medlemsstat.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 af 13. december 2023 om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023 ELI: http://data.europa.eu/reg/2023/2844/oj).

▼M2

2. Kommunikation mellem udstedelsesstatens kompetente myndighed og fuldbyrdelsesstatens kompetente myndighed med henblik på at fremskaffe oplysninger, der er nødvendige for, at den eftersøgte person kan udpege en advokat i udstedelsesstaten i overensstemmelse med artikel 10, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU ([1]) og anmode om retshjælp i udstedelsesstaten i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 ([2]), foretages i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) 2023/2844.

3. Uanset stk. 1 kan transitanmodninger, der fremsættes i henhold til artikel 25, stk. 3, også sendes gennem sikre retshåndhævelseskommunikationskanaler.

▼B

KAPITEL 2

OVERGIVELSESPROCEDURE

Artikel 9

Fremsendelse af en europæisk arrestordre

1. Når den eftersøgtes opholdssted er kendt, kan den udstedende judicielle myndighed sende den europæiske arrestordre direkte til den fuldbyrdende judicielle myndighed.

2. Den udstedende judicielle myndighed kan i alle tilfælde beslutte at indberette den eftersøgte til Schengen-informationssystemet.

3. En sådan indberetning foretages i overensstemmelse med artikel 95 i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser. En indberetning til Schengen-informationssystemet svarer til en europæisk arrestordre ledsaget af de i artikel 8, stk. 1, nævnte oplysninger.

Indberetningen vil i en overgangsperiode, så længe Schengen-informationssystemet ikke er i stand til at fremsende alle de i artikel 8 nævnte oplysninger, svare til en europæisk arrestordre, indtil den fuldbyrdende judicielle myndighed forskriftsmæssigt har modtaget originalen.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordrer og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordrer (EUT L 297 af 4.11.2016, s. 1).

▼B

Artikel 10

Regler for fremsendelse af en europæisk arrestordre

1. Hvis den udstedende judicielle myndighed ikke har kendskab til den kompetente fuldbyrdende judicielle myndighed, foretager den de nødvendige undersøgelser, navnlig gennem det europæiske retlige netværks ([1]) kontaktpunkter, for at indhente oplysning herom fra den fuldbyrdende medlemsstat.

2. Hvis den udstedende judicielle myndighed ønsker det, kan fremsendelsen foregå ved hjælp af det europæiske retlige netværks sikre telekommunikationssystem.

3. Hvis det ikke er muligt at anvende Schengen-informationssystemet, kan den udstedende judicielle myndighed anmode Interpol om at fremsende den europæiske arrestordre.

▼M2

_____

▼B

5. Alle vanskeligheder i forbindelse med fremsendelsen eller ægtheden af dokumenter, der er nødvendige for fuldbyrdelsen af den europæiske arrestordre, løses ved direkte kontakter mellem de berørte judicielle myndigheder eller i givet fald med hjælp fra medlemsstaternes centrale myndigheder.

6. Hvis den myndighed, der modtager en europæisk arrestordre, ikke er kompetent til at behandle den, sender den straks den europæiske arrestordre videre til den kompetente myndighed i sin medlemsstat og underretter den udstedende judicielle myndighed herom.

Artikel 11

Den eftersøgtes rettigheder

1. Når en eftersøgt anholdes, informerer den kompetente fuldbyrdende judicielle myndighed i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, den pågældende om den europæiske arrestordre og om dens indhold samt om muligheden for at give samtykke til at blive overgivet til den udstedende judicielle myndighed.

2. En eftersøgt, der anholdes med henblik på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, har ret til bistand af en juridisk rådgiver og en tolk i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den fuldbyrdende medlemsstat.

Artikel 12

Varetægtsfængsling af en person

Når en person anholdes på grundlag af en europæisk arrestordre, skal den fuldbyrdende judicielle myndighed afgøre, om den pågældende skal forblive varetægtsfængslet i overensstemmelse med den fuldbyrdende medlemsstats nationale lovgivning. Den pågældende kan på et hvilket som helst tidspunkt løslades midlertidigt i overensstemmelse med den fuldbyrdende medlemsstats nationale lovgivning, under forudsætning af at denne medlemsstats kompetente myndighed træffer enhver foranstaltning, den måtte finde nødvendig, for at undgå, at den pågældende flygter.

([1]) Fælles aktion af 29. juni 1998 om oprettelse af et europæisk retligt netværk (EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4).

▼B

Artikel 13

Samtykke til overgivelse

1. Hvis den anholdte person oplyser, at han giver sit samtykke til overgivelse, afgives dette samtykke og i givet fald det udtrykkelige afkald på anvendelse af specialitetsreglen, jf. artikel 27, stk. 2, til den fuldbyrdende judicielle myndighed i overensstemmelse med den fuldbyrdende medlemsstats nationale lovgivning.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at samtykket og i givet fald afkaldet som omhandlet i stk. 1 indhentes på en sådan måde, at det fremgår, at den pågældende frivilligt har afgivet dem med fuldt kendskab til følgerne heraf. Med henblik herpå har den anholdte ret til juridisk bistand.

3. Samtykket og i givet fald afkaldet som omhandlet i stk. 1 føres til protokols i overensstemmelse med den fuldbyrdende medlemsstats nationale lovgivning.

4. Samtykket kan i princippet ikke tilbagekaldes. Medlemsstaterne kan fastsætte, at samtykket og i givet fald afkaldet kan tilbagekaldes i henhold til national ret. I så fald medregnes perioden mellem datoen for samtykket og datoen for tilbagekaldelsen ikke ved fastlæggelsen af fristerne i artikel 17. En medlemsstat, som ønsker at benytte denne mulighed, underretter Generalsekretariatet for Rådet herom samtidig med vedtagelsen af denne rammeafgørelse og angiver, hvordan samtykket kan tilbagekaldes, ligesom det meddeler enhver senere ændring af betingelserne.

Artikel 14

Afhøring af den eftersøgte person

Hvis den anholdte ikke giver sit samtykke til overgivelse som omhandlet i artikel 13, har han ret til at blive afhørt af den fuldbyrdende judicielle myndighed i overensstemmelse med den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning.

Artikel 15

Afgørelse om overgivelse

1. Den fuldbyrdende judicielle myndighed træffer afgørelse om overgivelse af den pågældende inden for de frister og på de betingelser, der er fastsat i denne rammeafgørelse.

2. Hvis den fuldbyrdende judicielle myndighed finder, at de oplysninger, den udstedende medlemsstat har fremsendt, ikke er tilstrækkelige til, at den kan træffe afgørelse om overgivelsen, anmoder den om straks at få de nødvendige supplerende oplysninger, navnlig i forbindelse med artikel 3-5 og 8, og kan fastsætte en tidsfrist for fremsendelsen af disse oplysninger under hensyn til nødvendigheden af at overholde fristerne i artikel 17.

3. Den udstedende judicielle myndighed kan til enhver tid fremsende supplerende nyttige oplysninger til den fuldbyrdende judicielle myndighed.

▼B

Artikel 16

Afgørelse i tilfælde af konkurrerende anmodninger

1. Hvis flere medlemsstater har udstedt en arrestordre for den samme person, træffer den fuldbyrdende judicielle myndighed afgørelse om, hvilken europæisk arrestordre der skal fuldbyrdes, under behørig hensyntagen til alle forhold, herunder navnlig lovovertrædelsernes relative grovhed og gerningsstedet, de respektive datoer for udstedelsen af de europæiske arrestordrer, samt om arrestordrerne er udstedt med henblik på retsforfølgning eller med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning.

2. Den fuldbyrdende judicielle myndighed kan rådføre sig med Eurojust ([1]) for at kunne træffe den i stk. 1 nævnte afgørelse.

3. Hvis der opstår konflikt mellem en europæisk arrestordre og en udleveringsanmodning fra et tredjeland, afgør den kompetente myndighed i den fuldbyrdende medlemsstat, om det er den europæiske arrestordre eller udleveringsanmodningen, der skal have forrang, under behørig hensyntagen til alle forhold, herunder navnlig de forhold, der er omhandlet i stk. 1, samt dem, der er nævnt i den konvention eller aftale, der finder anvendelse.

4. Denne artikel berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i henhold til statutten for Den Internationale Straffedomstol.

Artikel 17

Frister og procedurer i forbindelse med afgørelsen om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre

1. En europæisk arrestordre behandles og fuldbyrdes som hastesag.

2. I de tilfælde, hvor den eftersøgte giver sit samtykke til overgivelse, bør der træffes endelig afgørelse om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre senest ti dage efter, at dette samtykke er givet.

3. I andre tilfælde bør der træffes endelig afgørelse om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre senest 60 dage efter anholdelsen af den eftersøgte.

4. I konkrete tilfælde, hvor den europæiske arrestordre ikke kan fuldbyrdes inden for de i stk. 2 og 3 fastsatte frister, underretter den fuldbyrdende judicielle myndighed straks den udstedende judicielle myndighed herom og om grundene hertil. I så fald kan fristerne forlænges med yderligere 30 dage.

5. Så længe den fuldbyrdende judicielle myndighed ikke har truffet endelig afgørelse om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre, skal den sikre sig, at de materielle betingelser for overgivelse fortsat er opfyldt.

6. Ethvert afslag på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre skal begrundes.

([1]) Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1).

▼B

7. Hvis en medlemsstat undtagelsesvis ikke kan overholde de frister, der er fastsat i denne artikel, underretter den Eurojust og angiver grundene til forsinkelsen. Desuden underretter en medlemsstat, der har været udsat for en anden medlemsstats gentagne forsinkelser i fuldbyrdelsen af en arrestordre, Rådet herom med henblik på en vurdering af gennemførelsen af denne rammeafgørelse i medlemsstaterne.

Artikel 18

Forholdsregler i forbindelse med afgørelsen

1. Hvis en europæisk arrestordre er udstedt med henblik på retsforfølgning, skal den fuldbyrdende judicielle myndighed:

▼M2

a) enten give samtykke til, at den eftersøgte afhøres i overensstemmelse med denne rammeafgørelses artikel 19 eller via videokonference i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EU) 2023/2844

▼B

b) eller give samtykke til, at den eftersøgte overføres midlertidigt.

2. Betingelserne for midlertidig overførelse og dennes varighed aftales mellem den udstedende judicielle myndighed og den fuldbyrdende judicielle myndighed.

3. I tilfælde af midlertidig overførelse skal den eftersøgte kunne vende tilbage til den fuldbyrdende medlemsstat for at overvære de retsmøder, der vedrører ham, inden for rammerne af overgivelsesproceduren.

Artikel 19

Afhøring af personen i forbindelse med afgørelsen

1. Den eftersøgte afhøres af en judiciel myndighed bistået af enhver anden person, der er udpeget i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den udstedende myndighed er hjemmehørende.

2. Den eftersøgte afhøres i overensstemmelse med lovgivningen i den fuldbyrdende medlemsstat og på de betingelser, der er aftalt mellem den udstedende judicielle myndighed og den fuldbyrdende judicielle myndighed.

3. Den kompetente fuldbyrdende judicielle myndighed kan udpege en anden judiciel myndighed i sin medlemsstat til at deltage i afhøringen af den eftersøgte med henblik på at sikre korrekt anvendelse af denne artikel og af de fastsatte betingelser.

Artikel 20

Privilegier og immuniteter

1. Nyder den eftersøgte person et privilegium eller en immunitet med hensyn til fuldbyrdelse eller retsforfølgning i den fuldbyrdende medlemsstat, løber de i artikel 17 nævnte frister først fra det tidspunkt, hvor privilegiet eller immuniteten måtte være ophævet, og den judicielle myndighed i den fuldbyrdende medlemsstat er blevet underrettet herom.

▼B

Den fuldbyrdende medlemsstat sikrer, at de materielle betingelser for overgivelse er opfyldt, hvis den eftersøgte ikke længere nyder et sådant privilegium eller en sådan immunitet.

2. Påhviler ophævelsen af privilegiet eller immuniteten en myndighed i den fuldbyrdende medlemsstat, anmoder den fuldbyrdende judicielle myndighed straks den pågældende myndighed derom. Påhviler ophævelsen af privilegiet eller immuniteten en myndighed i en anden stat eller en international organisation, er det den udstedende judicielle myndighed, der skal anmode derom.

Artikel 21

Konkurrerende internationale forpligtelser

Denne rammeafgørelse anfægter ikke den fuldbyrdende medlemsstats forpligtelser, når den eftersøgte er udleveret til denne medlemsstat fra et tredjeland, og den pågældende er beskyttet af specialitetsreglerne i henhold til de regler, hvorefter udleveringen fandt sted. Den fuldbyrdende medlemsstat træffer alle nødvendige foranstaltninger for straks at anmode om samtykke fra det tredjeland, som har udleveret den eftersøgte, således at den pågældende kan overgives til den udstedende medlemsstat. De i artikel 17 nævnte frister løber først fra den dato, hvor disse specialitetsregler bortfalder. Så længe det tredjeland, som har udleveret den eftersøgte, ikke har truffet afgørelse, skal den fuldbyrdende medlemsstat sikre sig, at de materielle betingelser for overgivelse fortsat er opfyldt.

Artikel 22

Underretning om afgørelsen

Den fuldbyrdende judicielle myndighed underretter straks den udstedende judicielle myndighed om, hvorvidt den europæiske arrestordre vil blive fuldbyrdet.

Artikel 23

Frist for overgivelse af den eftersøgte

1. Den eftersøgte overgives snarest muligt på en dato, der aftales mellem de berørte myndigheder.

2. Den pågældende overgives senest ti dage efter, at den endelige afgørelse om at fuldbyrde den europæiske arrestordre er truffet.

3. Hvis det på grund af omstændigheder, som ikke kan tilskrives nogen af medlemsstaterne, viser sig umuligt at overgive den eftersøgte inden for den i stk. 2 fastsatte frist, kontakter den fuldbyrdende judicielle myndighed og den udstedende judicielle myndighed straks hinanden og aftaler en ny dato for overgivelse. I så fald finder overgivelsen sted senest ti dage efter den således aftalte nye dato.

4. En overgivelse kan undtagelsesvis udsættes midlertidigt af tungtvejende humanitære grunde, f.eks. hvis der er vægtige grunde til at antage, at den klart ville bringe den eftersøgtes liv eller helbred i fare. Den europæiske arrestordre skal fuldbyrdes, så snart disse grunde ikke længere foreligger. Den fuldbyrdende judicielle myndighed underretter straks den udstedende judicielle myndighed herom, og de aftaler en ny dato for overgivelsen. I så fald finder overgivelsen sted senest ti dage efter den således aftalte nye dato.

5. Hvis den pågældende stadig er varetægtsfængslet efter udløbet af de i stk. 2-4 nævnte frister, løslades han.

▼B

Artikel 24

Udsættelse af overgivelsen eller betinget overgivelse

1. Den fuldbyrdende judicielle myndighed kan efter at have besluttet at fuldbyrde den europæiske arrestordre udsætte overgivelsen af den eftersøgte, for at vedkommende kan retsforfølges i den fuldbyrdende medlemsstat, eller, hvis den pågældende allerede er dømt, for at vedkommende på denne medlemsstats territorium kan afsone en straf for en anden overtrædelse end den, der ligger til grund for den europæiske arrestordre.

2. I stedet for at udsætte overgivelsen kan den fuldbyrdende judicielle myndighed midlertidigt overgive den eftersøgte til den udstedende medlemsstat på betingelser, der skal aftales mellem de fuldbyrdende judicielle myndigheder og de udstedende judicielle myndigheder. Aftalen skal være skriftlig, og betingelserne er bindende for alle myndigheder i den udstedende medlemsstat.

Artikel 25

Transit

1. Undtagen når en medlemsstat benytter sig af muligheden for afslag, i de tilfælde hvor der anmodes om transit for en statsborger eller en person, der er bosat på dens territorium, med henblik på fuldbyrdelse af en straf, tillader hver medlemsstat transit gennem sit territorium af en eftersøgt, der skal overgives, forudsat at den har modtaget oplysning om:

a) identiteten og nationaliteten på den person, der er omfattet af en europæisk arrestordre

b) hvorvidt der foreligger en europæisk arrestordre

c) lovovertrædelsens art og en retlig beskrivelse heraf

d) omstændighederne ved lovovertrædelsen, herunder tid og sted.

Når den person, der er omfattet af en europæisk arrestordre med henblik på retsforfølgning, er statsborger i eller bosat i transitmedlemsstaten, kan transit være betinget af, at personen, efter at være blevet afhørt, sendes tilbage til transitmedlemsstaten for der at afsone den straf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, han er blevet idømt i den udstedende medlemsstat.

2. Hver medlemsstat udpeger en myndighed, der er ansvarlig for at modtage transitanmodninger og de nødvendige dokumenter samt al anden officiel korrespondance vedrørende transitanmodninger. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet, hvilken myndighed der er udpeget.

▼M2

3. Transitanmodningen og oplysningerne i stk. 1 meddeles den myndighed, der er udpeget i medfør af stk. 2. Transitmedlemsstaten meddeler sin afgørelse om transitanmodningen.

▼B

4. Denne rammeafgørelse finder ikke anvendelse på flyrejser uden planlagt mellemlanding. Finder der imidlertid i forbindelse med en sådan flyrejse en uforudset landing sted, giver den udstedende medlemsstat den myndighed, der er udpeget i medfør af stk. 2, de i stk. 1 nævnte oplysninger.

5. Når en person, der skal udleveres fra et tredjeland til en medlemsstat, befinder sig i transit, finder denne artikel tilsvarende anvendelse. Navnlig skal udtrykket »europæisk arrestordre« anses for erstattet med »udleveringsanmodning«.

▼B

KAPITEL 3

VIRKNINGER AF OVERGIVELSEN

Artikel 26

Fratrækning af varigheden af varetægtsfængslingen i den fuldbyrdende medlemsstat

1. Den udstedende medlemsstat fradrager enhver periode, hvor den eftersøgte har været varetægtsfængslet i forbindelse med fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, i den samlede varighed af den periode, den pågældende skal afsone i den udstedende medlemsstat som følge af idømmelsen af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning.

2. I den forbindelse fremsender den fuldbyrdende judicielle myndighed eller den centrale myndighed, der er udpeget i medfør af artikel 7, samtidig med overgivelsen alle oplysninger om varigheden af den eftersøgtes varetægtsfængsling på grundlag af den europæiske arrestordre, til den udstedende judicielle myndighed.

Artikel 27

Eventuel retsforfølgning for andre lovovertrædelser

1. Medlemsstaterne kan meddele Generalsekretariatet for Rådet, at i forbindelserne med andre medlemsstater, der har givet samme meddelelse, formodes samtykke at være givet til retsforfølgning, idømmelse af straf eller tilbageholdelse med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom eller en anden frihedsberøvende foranstaltning for andre inden overgivelsen begåede lovovertrædelser end den, for hvilken den pågældende er overgivet, medmindre den fuldbyrdende judicielle myndighed i en konkret sag anfører andet i sin afgørelse om overgivelse.

2. Bortset fra de i stk. 1 og 3 omhandlede tilfælde kan en person, der er overgivet, ikke retsforfølges, idømmes straf eller på anden måde tilbageholdes for andre inden overgivelsen begåede lovovertrædelser end den, for hvilken den pågældende er overgivet.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

a) hvis den pågældende efter at have haft mulighed for at forlade den medlemsstat, han er overgivet til, har undladt dette inden for 45 dage efter den endelige løsladelse eller er vendt tilbage til denne medlemsstats territorium efter at have forladt det

b) hvis lovovertrædelsen ikke kan straffes med frihedsberøvelse

c) hvis retsforfølgningen ikke medfører anvendelse af en foranstaltning, der begrænser den pågældendes personlige frihed

d) hvis den pågældende vil blive pålagt en straf eller en foranstaltning, der ikke indebærer frihedsberøvelse, herunder bødestraf eller en anden foranstaltning, der måtte træde i stedet for bøde, også selv om denne straf eller foranstaltning begrænser den pågældendes personlige frihed

e) hvis den pågældende har givet sit samtykke til overgivelse, eventuelt samtidig med at han giver afkald på anvendelse af specialitetsreglen, i henhold til artikel 13

▼B

f) hvis den pågældende efter overgivelsen udtrykkeligt giver afkald på anvendelse af specialitetsreglen for specifikke lovovertrædelser, der er begået inden overgivelsen. Afkaldet skal afgives til de kompetente udstedende judicielle myndigheder og føres til protokols i overensstemmelse med den udstedende medlemsstats nationale lovgivning. Afkaldet skal indhentes på en sådan måde, at det fremgår, at den pågældende frivilligt har givet det med fuldt kendskab til følgerne. Med henblik herpå har han ret til juridisk bistand

g) hvis den fuldbyrdende judicielle myndighed, der har overgivet den pågældende, giver sit samtykke i henhold til stk. 4.

4. Anmodningen om samtykke skal indgives til den fuldbyrdende judicielle myndighed med de i artikel 8, stk. 1, omhandlede oplysninger og ledsaget af en oversættelse som anført i artikel 8, stk. 2. Samtykke skal gives, når den lovovertrædelse, for hvilken der er anmodet om samtykke, i sig selv giver anledning til overgivelse i henhold til rammeafgørelsens bestemmelser. Samtykke skal nægtes af de årsager, der er nævnt i artikel 3, og kan ellers kun nægtes af de årsager, der er nævnt i artikel 4. Afgørelsen skal træffes senest 30 dage efter modtagelse af anmodningen.

For så vidt angår de tilfælde, der er nævnt i artikel 5, skal udstedelseslandet give de deri nævnte garantier.

Artikel 28

Overgivelse eller senere udlevering

1. Hver medlemsstat kan meddele Generalsekretariatet for Rådet, at i forbindelserne med andre medlemsstater, der har givet samme meddelelse, formodes samtykke at være givet til overgivelse til en anden medlemsstat end den fuldbyrdende medlemsstat i henhold til en europæisk arrestordre, der er udstedt for en lovovertrædelse, der er begået inden overgivelsen, medmindre den fuldbyrdende judicielle myndighed i et konkret tilfælde anfører andet i sin afgørelse om overgivelse.

2. En person, der er overgivet til den udstedende medlemsstat i henhold til en europæisk arrestordre, kan under alle omstændigheder uden den fuldbyrdende medlemsstats samtykke overgives til en anden medlemsstat end den fuldbyrdende medlemsstat i henhold til en europæisk arrestordre, der er udstedt for en lovovertrædelse, der er begået inden overgivelsen, i følgende tilfælde:

a) hvis den eftersøgte efter at have haft mulighed for at forlade den medlemsstat, han er overgivet til, har undladt dette inden for 45 dage efter den endelige løsladelse eller er vendt tilbage til denne medlemsstats territorium efter at have forladt det

b) hvis den eftersøgte giver sit samtykke til at blive overgivet til en anden medlemsstat end den fuldbyrdende medlemsstat i henhold til en europæisk arrestordre. Samtykket skal afgives til den udstedende kompetente judicielle myndighed og føres til protokols i overensstemmelse med denne medlemsstats nationale lovgivning. Samtykket skal gives på en sådan måde, at det fremgår, at den pågældende frivilligt har givet det med fuldt kendskab til følgerne. Med henblik herpå har den eftersøgte ret til juridisk bistand

▼B

c) hvis den eftersøgte ikke er omfattet af specialitetsreglen i overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, litra a), e), f) og g).

3. Den fuldbyrdende judicielle myndighed giver sit samtykke til overgivelsen til en anden medlemsstat i henhold til følgende regler:

a) anmodningen om samtykke skal indgives i henhold til artikel 9 ledsaget af de i artikel 8, stk. 1, omhandlede oplysninger og af en oversættelse som anført i artikel 8, stk. 2

b) samtykke skal gives, når den lovovertrædelse, for hvilken der er anmodet om samtykke, i sig selv giver anledning til overgivelse i henhold til denne rammeafgørelses bestemmelser

c) afgørelsen skal træffes senest 30 dage efter modtagelse af anmodningen

d) samtykke skal nægtes af de årsager, der er nævnt i artikel 3 og kan ellers kun nægtes af de årsager, der er nævnt i artikel 4.

For så vidt angår de tilfælde, der er nævnt i artikel 5, skal den udstedende medlemsstat give de deri nævnte garantier.

4. Uanset stk. 1 må en person, der er overgivet i henhold til en europæisk arrestordre, ikke udleveres til et tredjeland uden samtykke fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har overgivet den pågældende. Samtykke skal gives i overensstemmelse med de konventioner, som denne medlemsstat er bundet af, samt i overensstemmelse med dens nationale lovgivning.

Artikel 29

Overgivelse af genstande

1. Den fuldbyrdende judicielle myndighed skal i overensstemmelse med den fuldbyrdende medlemsstats nationale lovgivning og efter anmodning fra den udstedende judicielle myndighed, eller på eget initiativ, beslaglægge og overgive genstande:

a) som er påkrævede som bevismateriale, eller

b) som den eftersøgte har erhvervet som resultat af lovovertrædelsen.

2. De i stk. 1 nævnte genstande skal udleveres, selv om den europæiske arrestordre ikke kan fuldbyrdes på grund af den eftersøgtes død eller undvigelse.

3. Hvis de i stk. 1 nævnte genstande beslaglægges eller konfiskeres på den fuldbyrdende medlemsstats område, kan denne medlemsstat i forbindelse med verserende strafforfølgning midlertidigt tilbageholde eller udlevere dem til den udstedende medlemsstat på betingelse af, at de senere tilbageleveres.

4. Enhver rettighed, som den fuldbyrdende medlemsstat eller tredjemand måtte have over de i stk. 1 nævnte genstande, bevares. Hvis der findes sådanne rettigheder, skal den udstedende medlemsstat straks efter retsforfølgningen vederlagsfrit tilbagelevere genstandene til den fuldbyrdende medlemsstat.

▼B

Artikel 30

Udgifter

1. Den fuldbyrdende medlemsstat afholder de udgifter på sit territorium, der følger af fuldbyrdelsen af den europæiske arrestordre.

2. Alle andre udgifter afholdes af den udstedende medlemsstat.

KAPITEL 4

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

Forholdet til andre juridiske instrumenter

1. Uden at det berører anvendelsen mellem medlemsstaterne og tredjelande af bestemmelserne i denne rammeafgørelse, træder de den 1. januar 2004 i stedet for de tilsvarende bestemmelser i de gældende konventioner om udlevering, der finder anvendelse mellem medlemsstaterne:

a) den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering, tillægsprotokollen hertil af 15. oktober 1975, anden tillægsprotokol af 17. marts 1978 og den europæiske konvention af 27. januar 1977 om bekæmpelse af terrorisme, for så vidt angår udlevering

b) aftalen mellem De Europæiske Fællesskabers medlemsstater om forenkling og modernisering af metoderne for fremsendelse af anmodninger om udlevering af 26. maj 1989

c) konventionen af 10. marts 1995 om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union

d) konventionen af 27. september 1996 om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater

e) afsnit III, kapitel 4, i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser.

2. Medlemsstaterne kan fortsat anvende de bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der er gældende ved denne rammeafgørelses vedtagelse, i det omfang de er mere vidtrækkende end dennes mål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for overgivelse af personer, der er omfattet af en europæisk arrestordre.

Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger efter rammeafgørelsens ikrafttræden, i det omfang de er mere vidtrækkende end dennes forskrifter og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for overgivelse af personer, der er omfattet af en europæisk arrestordre, navnlig ved at fastsætte kortere frister end de i artikel 17 fastsatte, ved at udvide listen over lovovertrædelser i artikel 2, stk. 2, ved at begrænse grundene til afslag i artikel 3 og 4 eller ved at sænke strafferammen i artikel 2, stk. 1 eller 2.

▼B

Aftaler og ordninger som nævnt i andet afsnit må under ingen omstændigheder påvirke forbindelserne med de medlemsstater, der ikke er parter i dem.

Medlemsstaterne meddeler inden tre måneder efter denne rammeafgørelses ikrafttræden Rådet og Kommissionen, hvilke gældende aftaler og ordninger som nævnt i første afsnit de fortsat ønsker at anvende.

Medlemsstaterne giver ligeledes Rådet og Kommissionen meddelelse om nye aftaler og ordninger som nævnt i andet afsnit senest tre måneder efter deres undertegnelse.

3. I det omfang de i stk. 1 omhandlede konventioner og aftaler finder anvendelse på medlemsstaternes territorier eller på territorier, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat, og på hvilke denne rammeafgørelse ikke finder anvendelse, regulerer de pågældende konventioner og aftaler fortsat forbindelserne mellem disse territorier og de øvrige medlemsstater.

Artikel 32

Overgangsbestemmelse

Anmodninger om udlevering, der modtages inden den 1. januar 2004, vil fortsat være omfattet af de eksisterende instrumenter vedrørende udlevering. Anmodninger, der modtages efter den 1. januar 2004, vil være omfattet af de regler, som medlemsstaterne har vedtaget i henhold til denne rammeafgørelse. Enhver medlemsstat kan dog på tidspunktet for Rådets vedtagelse af denne rammeafgørelse fremsætte en erklæring om, at den som fuldbyrdende medlemsstat fortsat vil behandle anmodninger vedrørende handlinger, der er begået inden en af den nærmere angivet dato, efter den ordning for udlevering, der var gældende før den 1. januar 2004. Den pågældende dato må ikke ligge senere end den 7. august 2002. Nævnte erklæring offentliggøres i EF-Tidende. Den kan til enhver tid trækkes tilbage.

Artikel 33

Bestemmelser vedrørende Østrig og Gibraltar

1. Så længe Østrig ikke har ændret artikel 12, stk. 1, i »Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz«, dog senest indtil den 31. december 2008, kan Østrig tillade sin judicielle myndighed at nægte at fuldbyrde en europæisk arrestordre, hvis den eftersøgte er østrigsk statsborger, og hvis den handling, der ligger til grund for den europæiske arrestordre, ikke er strafbar i henhold til østrigsk ret.

2. Denne rammeafgørelse gælder for Gibraltar.

Artikel 34

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme bestemmelserne i denne rammeafgørelse senest den 31. december 2003.

▼B

2. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. I forbindelse hermed kan hver medlemsstat tilkendegive, at den straks vil anvende denne rammeafgørelse i sine forbindelser med de medlemsstater, der har givet samme meddelelse.

Generalsekretariatet for Rådet meddeler medlemsstaterne og Kommissionen de oplysninger, det har modtaget i medfør af artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 2, artikel 13, stk. 4, og artikel 25, stk. 2. Det sørger ligeledes for offentliggørelse i EF-Tidende.

3. På grundlag af oplysningerne fra Generalsekretariatet for Rådet forelægger Kommissionen senest den 31. december 2004 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af rammeafgørelsen, om nødvendigt ledsaget af lovforslag.

4. Rådet vurderer i løbet af andet halvår 2003, navnlig, i hvilken udstrækning medlemsstaterne faktisk har anvendt bestemmelserne i denne rammeafgørelse, samt hvorledes Schengen-informationssystemet fungerer.

Artikel 35

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i EF-Tidende.

▼B

BILAG

EUROPÆISK ARRESTORDRE ([1])

Denne arrestordre er udstedt af en kompetent judiciel myndighed. Der anmodes om, at nedenstående person anholdes og overgives med henblik på strafforfølgning eller fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning.

([1]) Denne arrestordre skal udfærdiges på eller oversættes til et af den fuldbyrdende medlemsstats officielle sprog, når denne medlemsstat kendes, eller til et andet sprog, som denne medlemsstat accepterer.

▼B

a) Oplysninger om den eftersøgtes identitet:

Efternavn: .....

Fornavn(e): .....

(evt.) Pigenavn: .....

(evt.) Kaldenavn: .....

Køn: .....

Nationalitet: .....

Fødselsdato: .....

Fødested: .....

Bopæl og/eller kendt adresse: .....

Det eller de sprog, den eftersøgte forstår (hvis dette vides): .....

.....

Særlige kendetegn/beskrivelse af den eftersøgte: .....

.....

Foto og fingeraftryk af den eftersøgte, hvis sådanne foreligger og kan videregives, eller navn og adresse mv. på den person, der skal kontaktes for at fremskaffe foto og fingeraftryk eller en dna-profil (hvis disse data kan videregives og ikke er vedlagt)

b) Afgørelse, der danner grundlag for arrestordren:

1. Arrestordre eller eksigibel afgørelse med samme retskraft: .....

Art: .....

2. Eksigibel dom: .....

.....

Sagsnr.: .....

▼B

c) Straffens varighed:

1. Maksimal varighed af den frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning, der kan idømmes for lovovertrædelsen eller lovovertrædelserne:

. . . . . .

. . . . . .

2. Varighed af den faktisk idømte frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning:

. . . . . .

Resterende ikke udstået del af straffen: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

►(1) d) Det angives, om den pågældende selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen:

1. ☐ Ja, den pågældende var selv til stede under den retssag, der førte til afgørelsen.

2. ☐ Nej, den pågældende var ikke selv til stede under den retssag, der førte til afgørelsen.

3. Bekræft i benægtende fald en af følgende muligheder:

☐ 3.1a den pågældende er blevet indkaldt personligt den … (dag/måned/år) og er dermed blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, og er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen.

ELLER

☐ 3.1b den pågældende er ikke blevet indkaldt personligt, men er faktisk på anden vis blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, på en sådan måde, at det entydigt fremgår, at vedkommende var klar over den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kan afsiges en afgørelse, selv om han/hun ikke er til stede under retssagen.

ELLER

☐ 3.2 den pågældende var klar over den berammede retssag og havde givet et mandat til en juridisk rådgiver, der var udnævnt enten af den pågældende person eller af staten til at forsvare ham/hende under retssagen, og var faktisk repræsenteret af denne rådgiver under retssagen.

ELLER

☐ 3.3 den pågældende har fået afgørelsen forkyndt den … (dag/måned/år) og er udtrykkeligt blevet underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter inkl. nye beviser bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og

☐ den pågældende har udtrykkeligt erklæret, at han/hun ikke anfægter afgørelsen

ELLER

☐ den pågældende har ikke anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende frist

ELLER

☐ 3.4 den pågældende har ikke personligt fået afgørelsen forkyndt, men

— den pågældende vil personligt få afgørelsen forkyndt snarest muligt efter overgivelsen, og

— den pågældende vil efter at have fået afgørelsen forkyndt udtrykkeligt blive underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter inkl. nye beviser bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og

— den pågældende vil blive underrettet om den frist, inden for hvilken han/hun skal anmode om en sådan fornyet prøvelse eller anke, som vil være … dage.

4. Anfør venligst for det felt i punkt 3.1b, 3.2 eller 3.3, hvor der er sat kryds, hvordan den relevante betingelse er blevet opfyldt:

……

……◄

►(1) M1

▼B

e) Lovovertrædelser:

Denne arrestordre vedrører i alt . . . . . lovovertrædelser.

Beskrivelse af de omstændigheder, under hvilke lovovertrædelsen eller lovovertrædelserne er begået, herunder tidspunktet (dato og klokkeslæt), stedet og omfanget af den eftersøgtes deltagelse i lovovertrædelsen eller lovovertrædelserne

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Lovovertrædelsens eller lovovertrædelsernes karakter og retlige beskrivelse samt den relevante retsforskrift/lov:

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

I. Angiv med kryds, om det drejer sig om en eller flere af følgende lovovertrædelser, som i udstedelseslandet straffes med en frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år som defineret i den udstedende medlemsstats lovgivning:

☐ deltagelse i en kriminel organisation
☐ terrorisme
☐ menneskehandel
☐ seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
☐ ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
☐ ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
☐ bestikkelse
☐ svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser
☐ hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
☐ falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
☐ internetkriminalitet
☐ miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
☐ menneskesmugling
☐ forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
☐ ulovlig handel med menneskevæv og -organer
☐ bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
☐ racisme og fremmedhad
☐ organiseret eller væbnet tyveri
☐ ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
☐ bedrageri
☐ afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
☐ efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
☐ forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
☐ forfalskning af betalingsmidler
☐ ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
☐ ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
☐ handel med stjålne motorkøretøjer
☐ voldtægt
☐ forsætlig brandstiftelse
☐ strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
☐ skibs- eller flykapring
☐ sabotage.

II. Detaljeret beskrivelse af den eller de begåede lovovertrædelser, der ikke hører ind under lovovertrædelserne i punkt I:

. . . . . .

. . . . . .

▼B

f) Andre forhold af relevans for sagen (fakultative oplysninger):

(Dette kunne f.eks. være bemærkninger om eksterritorialitet, afbrydelse af forældelsesfrister og andre konsekvenser af lovovertrædelsen)

. . . . . .

. . . . . .

g) Denne arrestordre gælder også for beslaglæggelse og udlevering af genstande, som er påkrævet som bevismateriale:

Denne arrestordre gælder også for beslaglæggelse og udlevering af genstande, som den eftersøgte har erhvervet som resultat af lovovertrædelsen:

Beskrivelse af genstandene og disses lokalisering (hvis kendt):

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

h) Den eller de lovovertrædelser, som ligger til grund for udstedelsen af denne arrestordre, kan straffes med eller har ført til livsvarig fængselsstraf eller en livsvarig sikkerhedsforanstaltning:

— den udstedende medlemsstats lovgivning åbner mulighed for fornyet prøvelse af den idømte straf — enten på anmodning eller senest efter 20 år — med det formål ikke at fuldbyrde en sådan straf eller foranstaltning

og/eller

— den udstedende medlemsstats lovgivning åbner mulighed for anvendelse af lempeligere foranstaltninger, som den pågældende er berettiget til i henhold til den udstedende medlemsstats nationale lovgivning og praksis, med det formål ikke at fuldbyrde en sådan straf eller foranstaltning.

i) Den judicielle myndighed, der har udstedt arrestordren:

Officiel betegnelse: . . . . . .

Navnet på den judicielle myndigheds repræsentant ([1]): . . . . . .

. . . . . .

Funktion (titel/stilling): . . . . . .

. . . . . .

Sagsnummer: . . . . . .

Adresse: . . . . . .

. . . . . .

Tlf. nr.: (landekode) (lokalt områdenummer) (...) . . . . . .

Telefaxnr.: (landekode) (lokalt områdenummer) (...) . . . . . .

E-post: . . . . . .

Navn og adresse mv. på den person, der skal kontaktes med henblik på den praktiske tilrettelæggelse af overgivelsen: . . . . . .

. . . . . .

([1]) I de forskellige sprogudgaver indsættes en henvisning til »indehaveren« af den judicielle myndighed.

▼B

Såfremt der er udpeget en central myndighed til varetagelse af fremsendelsen og den administrative modtagelse af europæiske arrestordrer:

Navnet på den centrale myndighed:

. . . . . .

Kontaktperson, hvis en sådan findes (titel/stilling og navn):

. . . . . .

Adresse: . . . . . .

. . . . . .

Tlf. nr.: (landekode) (lokalt områdenummer) (...) . . . . . .

Telefaxnr.: (landekode) (lokalt områdenummer) (...) . . . . . .

E-post: . . . . . .

Den udstedende judicielle myndigheds og/eller dennes repræsentants underskrift:

. . . . . .

Navn: . . . . . .

Funktion (titel/stilling): . . . . . .

Dato: . . . . . .

Officielt stempel (hvis et sådant findes)